

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
אף הבאין עם הבהמה.	חכמים:												◆	מג.
לוג שמן של מצורע - ר' שמעון אומר: אין חייבין עליו משום פיגול	[רבי שמעון]												◆	מג.
חייבין עליו משום פיגול, שדם האשם מתירו, וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול.	רבי מאיר:												◆	מג.
העולה - דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים													◆	מג.
עולת העוף - דמה מתיר את בשרה למזבח													◆	מג.
חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים.													◆	מג.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - דמן מתיר את אימוריהן ליקרב	[רבי מאיר]												◆	מג.
כל שאינו על המזבח החיצון כשלמים - אין חייבין עליו משום פיגול.	רבי שמעון:												◆	מג.
קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח - פקע פיגולו ממנו, אם אחרים מביא לידי פיגול, הוא עצמו לא כל שכן.	עולא:												◆	מג.
מאי קאמר?													^	מג.
הכי קאמר: אם אינו מתקבל, היאך מביא אחרים לידי פיגול.													!	מג.
מאי קא משמע לך?													^	מג.
אי דאין חייבין עליו משום פיגול													!	מג.
אלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול: הקומץ, והקטרת, והלבונה, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, והדם	תנינא:												◆	מג.
אלא דאם עלו לא ירדו													!	מג.
הלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו - אם עלו לא ירדו	תנינא:												◆	מג.
ואלא דאם ירדו לא יעלו													!	מג.
כשם שאם עלו לא ירדו, כך אם ירדו לא יעלן	הא נמי תנינא:												◆	מג.
לא צריכא שמשלה בהן האור.													!	מג.
הא נמי אמרה עולא חדא זימנא													◆	מג.
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור יעלן	דאמר עולא:												◆	מג.
מהו דתימא: הני מיילי אבר דמחבר, אבל קומץ דמיפרת אימא לא, קמ"ל.													!	מג.
הלכך, האי קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו האור, מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה.	רב אחאי:												◆	מג.
הפיגול והנוטר והטמא שהעלן לגבי מזבח - פקע איסור מהן.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן:												◆	מג.
מרי דיכי, וכי מזבח מקוה טהרה?	רב חסדא:												◆	מג.
שמשלה בהן האור.	רבי זירא:												!	מג.
(ויקרא ז) וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו, יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו	מתיב ר' יצחק בר ביסנא, אחרים אומרים:												◆	מג.
ואם איתא, הרי טומאה פורחת ממנו על ידי האור													◆	מג.
על ידי מקוה קאמרינן.	רבא:												!	מג.
מידי מקוה כתיב?													◆	מג.

מקרא-key: disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבשר שלמים עסקינו, דלא חזי להקרבא.	אלא אמר רב פפא:								!		◇	מג:
וטמאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו כשהוא שלם, יצא בשר דבר שאין טומאה פורחת כשהוא שלם אלא כשהוא חסר.	רבינא:								!		◇	מג:
וטמאתו עליו - בטומאת הגוף הכתוב מדבר	גופא:										■ ◇	מג: <
אתה אומר: בטומאת הגוף, או אינו אלא בטומאת בשר?									ז			מג:
נאמר כאן טמאתו ונאמר להלן עוד טמאתו בו, מה להלן בטומאת הגוף הכתוב מדבר, אף כאן בטומאת הגוף הכתוב מדבר									!		◇	מג:
הואיל ונאמרו קדשים בלשון רבים ונאמרה טומאה בלשון יחיד, בטומאת הגוף הכתוב מדבר	רבי יוסי:								!		◇	מג:
ואכל - בטומאת הגוף הכתוב מדבר	רבי:								!		◇	מג:
וטמאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו, יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו.	אחרים:								!		◇	מג:
ואכל - בטומאת הגוף הכתוב מדבר.	אמר ר, רבי:										■ ◇	מג: <
מאי משמע?									ז			מג:
כל קרא דלא מפרש ליה רב יצחק בר אבודימי וכל מתניתא דלא מפרשא לה רב זעירי לא מיפרשא	רבא:								!		◇	מג:
הואיל ופתח הכתוב בלשון נקבה וסיים בלשון נקבה ולשון זכר באמצע, בטומאת הגוף הכתוב מדבר.	הכי אמר ר' יצחק בר אבודימי:								■ !		◇	מג:
מתניתא									■			מג:
אם נאמרו קלות, למה נאמרו חמורות? ואם נאמר חמורות, למה נאמר קלות? אם נאמר קלות ולא חמורות, הייתי אומר: על הקלות בלאו ועל החמורות במיתה, לכך נאמר חמורות ואם נאמר חמורות ולא נאמרו קלות, הייתי אומר: על החמורות יהא חייב ועל הקלות יהא פטור, לכך נאמר קלות	דתניא:								■		◇	מג:
מאי קלות ומאי חמורות?									^			מג:
אילימא קלות - מעשר, חמורות - תרומה									!		◇	מג:
הייתי אומר במיתה, השתא נמי הא במיתה	ז											מג:
ותו, ואי לא נאמר הייתי אומר במיתה? דיו לבא מן הדין להיות כנדון	ז											מג:
אלא קלות - טומאת שרץ, חמורות - טומאת מת	!										◇	מג:
ובמאי?	^										◇	מג:
אי בתרומה	!										◇	מג:
אידי ואידי הוא במיתה	ז										◇	מג:
ותו, לכך נאמרו חמורות דבלאו הא במיתה היא	ז										◇	מג:
ואי באכילת מעשר	!										◇	מג: